

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

1. An Reges inter sacras Personas & Regaliæ capaces reputari debeant,
&c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

2. *Causam Regaliæ in Parliamentis sepius agitatam fuisse, quo jure, quove eventu?*

3. *Episcoporum consensum, aut spe, aut metu expressum nihil Regis favere.*

4. *Multoque minus eorundem Episcoporum subscriptionem.*

I.

*P*ponitur 7. Reges Gallia non sunt inter Personas mere Laicas censendi; nam & sacro caelestique oleo perunguntur, & morbos quosdam solo tactu medentur, & Lilia insignium loco ab Angelis accipere, & denique multis in locis Canonorum officio perfuncti sunt, & habitum gestarunt. (a) Si ergo tot titulis sacri sunt, quid obstat, ut sacrorum jurium capaces sint, & Beneficia jure Regio conferre, fructusque vacantium Ecclesiarum occupare possint? nam & olim apud Romanos Græcosque, ac etiam Judæos Dignitas Regia, & Sacerdotalis miscebantur.

R. In hoc, & similibus argumentis vix aliquid reperias responso dignum; nec aliud magis probant, quam pessimam esse causam, quam tuerentur; quippe tam vanis rationibus nixam, & quas pudor sit, tot Canonibus, Concilijs, & quatuor sæculorum exemplis opponere. Si, quæ in medium adducunt, Reges Gallia sacris Personis adscribendos esse probarent, mirum est, si non Episcopum illum, & Pontificem faciunt. Num omnes retrò Reges ipsdem prærogativis non gaudebant, quas illic enumerant; & tamen quis eorum se laicis exemit, sacrisque Personis adscripsit, & Regaliam toto Regno extendit? nec enim oleum, aut lilia caelo missa Sacerdotem, & Clericum faciunt, sed per ministros Ecclesie legitima solemnisque inauguratio. Apud Romanos Græcosque Idolorum cultores, ubi omnia prophana, & pro aris lupanaria, sacrilegia pro sacris erant, mirum non est, eosdem Reges, & Sacerdotes fuisse; quod enim absurdum, eos, qui latrones, meretrices,

parrici-

(a) V. Linn. ad capit. Caroli a. 30. n. 62.

particidâque pro Dijs habebant, etiam Reges pro Sacerdotibus habuisse? In Judæorum Republica certum est, alia Sacerdotum, alia Regum munia partésque fuisse; quis enim nescit Ozia Regis, quod Sacerdotum munus occupâisset, inflictas à Deo pœnas? & idèd Josaphatus Rex sacri prophanique Magistratûs officia distinguens: (a) *Azarias*, inquebat, *Sacerdos, & Pontifex vester in his, quæ ad Deum pertinent, præsidebit. Porro Zebadhiâs filius Ismael, qui est Dux in domo Juda, super ea opera erit, quæ ad officium Regis pertinent.*

Ubi vides, utriusque Dignitatis officia, Sacræ Regiæque distingui; nam quod Salomon Abiatharem Majestatis, & mortis reum exilio multaverit, & Pontificatu amoverit, id non ut Rex, sed ut Propheta, & sententiæ Divinæ jam olim in Heli pronuntiatæ executor fuit, quod ijs verbis, quæ mox subduntur, significatum videtur: *Ut impleretur sermo Domini, quem locutus est super domum Heli in Silo.* (b) Adde modum, formamque Israeliticæ Reipublicæ gubernandæ, etiam in ijs, quæ cultum templi externum spectabant, ceremoniam fuisse, unâque expirâsse cum Lege Mosaica; & idèd nec extendi posse ad statum Legis Evangelicæ. Sed ut videas, quàm imbecillum sit hoc argumentum, & quàm multis partibus laboret, demus omnia, quæ assumit, adhuc nihil concludet. Quamvis enim Laicis Personis Regem Francorum eximas, & coronæ tiaram jungas, non idèd jus illi, & potestas erit Regaliæ dilatandæ; quod enim ab universali Concilio, omniumque retrò Principum, & quatuor sæculorum observantia sancitum est, ne ab Episcopis quidem refigi potest: imò si propositiones Conventûs Parisiensis audias, ne à Pontifice quidem; quantò minùs à Rege? nihil ergo agunt tot facibus rationum malè compactis, quàm ut ostendant, se velle quidem, conarique Regaliam fulcire, sed non posse, malâ causâ ingenium vincente.

II. *Opponitur s.* Causa Regaliæ jam aliquoties in Parlamentis, Regiõque Senatu agitata, & cognita est, præsertim anno 1608. in Parlamento Parisiensi, Henrico magno imperante, in quo Regaliam toto Regno extendendam esse, decisum est. Secutæ sunt aliæ Regij Consilij (c) sententiæ, quibus omnes Archiepiscopi, Prælatique

(a) Paralip. 2. cap. 19. (b) Regum 3. cap. 2. (c) Sententiæ Regij Senatûs Anno 1637. & 1638. & 1639. & 1651. & 1653. & 1654. & 1673.

Gallia
Vindicata
G III
230